

РЕШЕНИЕ

№ 16856

гр. София, 02.05.2026 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Първо отделение 18 състав, в публично заседание на 18.03.2026 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Златка Илиева

при участието на секретаря Росица Б Стоева, като разгледа дело номер **9045** по описа за **2025** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл.156 и сл. от Данъчно-осигурителния процесуален кодекс /ДОПК/.

Образувано е по жалба на „ХОЛИДЕЙ КОМПЛЕКС СБ“ ЕООД,[ЕИК], с адрес за кореспонденция [населено място], местност „Г. глава“, [улица], ет.2, ап.6, против Ревизионен акт /РА/ №Р-22221724000566-091-001/14.08.2024г. потвърден с Решение №729/07.07.2025г. на Директор на Дирекция „Обжалване и данъчно-осигурителна практика“, [населено място], Централно управление на Национална агенция по приходите /Дирекция ОДОП, ЦУ на НАП, [населено място]/. С жалбата се оспорва РА с доводи за неговата неправилност. Не се претендират разноски.

Ответната страна, Директорът на Дирекция „Обжалване и данъчно-осигурителна практика“, [населено място], Централно управление на Национална агенция по приходите /Дирекция ОДОП, ЦУ на НАП, [населено място]/, оспорва жалбата. Моли същата да се отхвърли като неоснователна, претендира присъждане на юрисконсултско възнаграждение.

След преценка на събраните доказателства, съдът намира за установено от фактическа страна, следното:

Със Заповед за възлагане на ревизия /ЗВР/ №Р-22221724000566-020- 001/30.01.2024г., редовно връчена, изменена със заповеди за изменение на ЗВР №Р-22221724000566-020-002/25.03.2024г., №Р-22221724000566-020- 003/10.05.2024г. и №Р-22221724000566-020-004/10.06.2024г., е възложено извършването на ревизия на „Холидей Комплекс СБ“ ЕООД за установяване на задължения по ЗДДС за данъчни периоди от м.12.2018г. до м.12.2022г., за корпоративен данък за данъчни периоди от 2018г. до 2022г., за данък върху доходите от трудови и приравнени на тях правоотношения, вноски за ДОО, УПФ и ЗО за осигурители, всички за периодите от 01.01.2019г.

до 31.12.2022г. със срок за извършване на ревизията до 12.07.2024г.

На основание чл.34, ал.1, т.2 от ДОПК, производството е спряно, поради наличие на преюдициално производство, а именно образувано тълкувателно дело №2 от 2024г. по описа на Върховния административен съд /ВАС/, като след постановяване на тълкувателно решение №3/26.06.2025г., със Заповед №РД-05-117/04.07.2025г. на директора на дирекция ОДОП С. производството по жалбата е възобновено.

За резултатите от ревизията е съставен Ревизионен доклад /РД/ №Р-22221724000566-092-001/25.07.2024г.

Дружеството не е упражнило правото си по чл.117, ал.5 от ДОПК и не е подало писмено възражение срещу издадения РД.

Ревизията приключва с РА №Р-22221724000566-091-001/14.08.2024г., издаден от Д. И. В., на длъжност началник сектор при ТД на НАП Б.-орган, възложил ревизията и К. Г. А., на длъжност главен инспектор по приходите в ТД на НАП Б.-ръководител на ревизията.

РА е връчен по електронен път на 17.08.2024г.

С РА са установени допълнителни задължения по ЗДДС в размер на 5931,52лв., в т.ч. доначислен данък 2380,99лв. и отказан данъчен кредит 3550,53лв., и по ЗКПО за КД в размер на 892,60лв. за 2019г. и 2022г. За 2018г. дружеството е декларирало данъчен финансов резултат загуба в размер на 3423,30лв., като при ревизията е установен данъчен финансов резултат печалба в размер на 16337,00лв.

В хода на ревизията е установено, че дружеството притежава 10-десет едностайни апартамента, намиращи се в к.к.,„Слънчев Бряг-Запад“, комплекс „Мида“, [жк], [община], Област Б.. Апартаментите са с категоризация 3-три звезди и били предназначени за настаняване на туристи през летния сезон, като дружеството декларира предмет на дейност хотели и подобни места за настаняване. Дружеството не е наемало лица по трудови правоотношения.

С цел установяване на факти и обстоятелства от значение за данъчното облагане на дружеството и на основание чл.37, ал.3, чл.53 и чл.56, ал.1 от ДОПК на ревизирия субект с връчено искане за представяне на документи и писмени обяснения от задължено лице /ИПДПОЗЛ/ изх.№ Р-22221724000566-040-001/29.02.2024г., са изискани първични и вторични счетоводни документи, счетоводни регистри и търговска документация, като в указания срок са представени документи, описани в РД.

В отговор на второ ИПДПОЗЛ изх.№Р-22221724000566-040- 002/02.04.2024г., са представени писмени обяснения, длъжностна характеристика и пълномощно на К. В., извлечения от банкова сметка в ПИБ АД, фактури и др.

Съгласно представени писмени обяснения, счетоводното обслужване на дружеството се е извършвало от управителя Авги Устабасиду. В писмените обяснения се декларира, че липсват документи за 2018г., като не са представени документи доказващи липсата им. Не са представени първични счетоводни документи, счетоводни регистри, съпровождащи документи за извършените и получени доставки-договори, банкови и касови документи, оборотни ведомости, главни книги и други документи свързани с дейността на дружеството. На база данни от програмни продукти при НАП са установени несъответствия в декларираните приходи.

Към преписката са приобщени документи предоставяни в други производства и данни от програмни продукти при ПАН.

Във връзка с установени обстоятелства по чл.122, ал.1, т.2, 4 и 5 от ДОПК са връчени уведомление по чл.124, ал.1 от ДОПК с №Р-22221724000566-113- 002/22.05.2024г. и уведомление по чл.17, ал.1, т.2 от ДОПК с № Р-22221724000566-139-001 /21.05.2024г., с които дружеството е уведомено, че основата за облагане с КД, ДДС и останалите задължения предмет на ревизията ще

бъдат определени по реда на чл.122-124а.

Във връзка с уведомленията е връчено ИПДПОЗЛ №Р-22221724000566-040-003/22.05.2024г., с което е поискано представяне на Декларация по чл.124, ал.3 от ДОПК и всички първични документи, счетоводни регистри, справки и писмени обяснения.

Отговор не е получен.

Анализирани са обстоятелствата изброени в чл.122, ал.2 от ДОПК и са взети предвид относимите към лицето.

Изпратени са искания за извършване на действия от други контролни органи като са получени отговори с приложени документи получени от [община], „Лидл България“ ЕООД енд КО КД, аптеки „Ремедиум“ ЕООД, „Метро Кеш Енд Кери България“ ЕООД, „Билла България“ ЕООД, [ЕИК], „Релакс-Матт“ ЕООД, Адвокатско Дружество „Г., Т. и Ко“, Мебелни къщи „Ралица“ АД, „Аякс-90“ ООД,[ЕИК].

От „Ди Ес“ ООД,[ЕИК] не е получен отговор до момента на изготвяне на РД.

С протоколи №0943991/16.04.2024г., №0943920/25.04.2024г. и №0944157/11.06.2024г. са документирани посещения на адреса за кореспонденция в [населено място], [улица], ет.2, ап.6 с цел извършване на ревизия и осъществяване на контакт с представляващия дружеството, като при посещенията на същия адрес не е открит, представител или пълномощник.

С протокол №Р-22221724000566-ППД-001/05.04.2024г. са присъединени документи от производство УИН П-02000223147677 приключило с Протокол №П- 02000223147677-073-001/05.01.2024г. С протокол №Р-22221724000566-ППД-002/03.07.2024г. са присъединени документи от производство УИН П-02000219094065, приключило с издаване на АПВ №П-02000219094065-004-001/11.06.2021г. С протокол №0892552/04.04.2024г. са присъединени доказателства от подадените в Търговския регистър /ТР/ документи.

В отговор на извършени насрещни проверки на други задължени лица и връчено ИПДПОЗЛ, на основание чл.45 от ДОПК от „Ди Вижън Бг“ ЕООД,[ЕИК],което е взето превид при проверката.

До лицето К. В. В. е изпратено ИПДПОЗЛ на ел.адрес [електронна поща](#), като същото не е връчено.

В хода на ревизията по ЗДДС за извършените от дружеството доставки е установено:

Ревизираното лице е издало фактури за отдаване под наем на 10 едностайни апартамента, находящи се в к.к.„Слънчев бряг-Запад“, комплекс „Мида“ съгласно нотариално заверен договор за наем от 25.05.2017г., прекратен през 2020г. който е основание за издаване на фактури за услуги за предоставяне апартаменти под наем включени в дневниците за продажби със ставка ДДС 9%.

Констатирано е, че дружеството не може да ползва намалената ставка за настаняване в хотели по реда на чл.66, ал.2 от ЗДДС, като фактурите е следвало да се издадат със ставка от 20%.

Доначислен е данък за разликата както следва: за месец 07.2019г. в размер на 840,98лв., за месец 08.2019г. в размер на 935,42лв., за месец 08.2022г. в размер на 504,59лв.

Съгласно договор от 30.05.2022г. е продаден автомобил Ф. Г. с рег. [рег.номер на МПС] на И. Д. М. за сумата 600,00лв. Фактура не е издадена. Продажбата не е отразена в дневника за продажби през данъчен период м.05.2022г. нито в следващите месеци. МПС е придобито през 2013г. и е регистрирано в ОД на МВР КАТ [населено място] на 03.09.2013г. Не е представена фактура за покупката му и данъчен и счетоводен амортизационен план. Констатирано е, че датата на данъчното събитие е 30.05.2022г. и данъкът при продажбата е станал изискуем за данъчен период м.05.2022г. На основание чл.82 и чл.86, ал.1, т.1, т.2 и т.3 от ЗДДС, е доначислен данък в размер на 100,00лв.

За получените от дружеството доставки по ЗДДС е установено от регистрите по ЗДДС

/дневниците за покупки и СД по ЗДДС/, че за ревизирия период дружеството е упражнило право на данъчен кредит по фактури издадени от „Лидл България“ ЕООД енд КО КД, „Метро Кеш Енд Кери България“ ЕООД, „Билла България“ ЕООД, Аптеки „Ремедиум“ ЕООД, „Ди Ес“ ООД, Адвокатско Дружество „Г. Т. и Ко“, „Аякс- 90“ ООД. „Релакс – Матт“ ЕООД, Мебелни Къщи „Ралица“ АД, „Ертиос“ ЕООД[ЕИК], „Теленор България“ ЕАД, „А1 България“ ЕАД,[ЕИК]; „Виваком“ и други доставчици.

Констатирано е, че не са представени всички фактури за покупки, поради което не може да се установи по безспорен начин, че закупените стоки, материали и услуги се използват за целите на извършваните от регистрираното лице облагаеми доставки и са свързани с дейността на дружеството по смисъла на чл.68, ал.1 и чл.69, ал.1 от ЗДДС, независимо че в дневника за покупки подробно е описан предметът на доставката на някои стоки, материали и услуги.

Във връзка с декларираните доставки са представени фактури, от които е видно, че получател на доставките, фактурирани от „Теленор България“ ЕАД и „А1 България“ ЕАД е „Мида Сервиз 24“ ЕООД,[ЕИК], с управител Авги К. Устабасиду. На основание чл.71, т.1 от ЗДДС, във връзка с чл.114, ал.1 от ЗДДС, е отказан данъчен кредит по фактури описани на стр.31 и 32 от РД, тъй като дружеството не е получател по тях.

Относно закупени стоки и получени услуги от „Лидл България“ ЕООД енд КО КД, „Метро Кеш енд Кери България“ ЕООД, „Билла България“ ЕООД, Аптеки „Ремедиум“ ЕООД, Мебелни къщи „Ралица“ АД, „Аякс-90“ ООД, не са представени доказателства от ревизираното лице, че са използвани за извършване на облагаеми доставки.

За останалите фактури, които не са представени в хода на ревизията на основание чл.122, ал.2, т.т.1,2, 3,5, 8,9, 15 и 16 от ДОПК, чл.68, ал.1, т.1, чл.69, ал.1, т.1, във връзка с чл.71, т.1 от ЗДДС, не е признато правото на приспадане на данъчен кредит. Конкретните фактури и суми са описани в табличен вид по периоди в РД.

Д. кредит е отказан в м.12.2018г. в размер на 610,34лв., м.07.2019г. в размер на 784,42лв., м.08.2019г. в размер на 1083,33 в., м.09.2019г. в размер на 593,84лв., м.10.2019г. в размер на 12,47лв. и м.08.2022г. в размер на 970,69лв.

По ЗКПО за 2018г. е подадена ГДД по чл.92 от ЗКПО, с която са декларирани счетоводен и данъчен финансови резултати загуба в размер на 3423,30лв. Констатирано е, че има разлика между отчетените приходи по ГДД по чл.92 от ЗКПО и дневниците за продажби. В ГДД е посочен приход 20927,65лв. /данъчна основа 17439,71лв. и ДДС 3487,94лв./ Установено е, че нетните приходи от отдаване под наем на 10 апартамента на „Роял Холидей“ ЕООД са в размер на 17439,71лв. Данъчната основа на покупките съгласно дневниците за покупки е 15069,49лв. В ОПР са отчетени разходи за външни услуги в размер на 24000,00лв. През 2018г. е платен данък върху недвижимите имоти и такса битови отпадъци в размер на 1102,71лв. и лихви 28,64лв., съгласно представени доказателства от [община]. Общата стойност на данъчните основи на покупките по данни от дневника за покупки за периода е в размер на 15069,49лв. Поради това, че не са представени първични счетоводни документи и извлечения от счетоводни сметки не може да се установи включените в дневниците за покупки доставки по кои сметки са осчетоводени и тези разходи свързани ли са с дейността на дружеството, извършено ли е плащане и за кой период се отнасят. При определяне на данъчната основа за облагане с КД в съответствие с относимите обстоятелства по чл.122, ал.2 от ДОПК разходите за материали и външни услуги не са включени, защото не са представени документи за извършените разходи и не може да се установи дали същите са свързани с осъществяваната дейност на дружеството или за друга дейност, или лични нужди. Данъчната основа е определена в съответствие с обстоятелствата визирани в т. 1, 2, 3, 4, 8,

10, 15 и 16 на чл.122, ал.2 от ДОПК. От декларираните нетни приходи в размер на 17439,71лв. са приспаднати 1102,71лв. разходи за платен данък върху недвижимите имоти и такса битови отпадъци. Определен е счетоводен финансов резултат печалба в размер на 16337,00лв.

Дружеството е декларирало загуби за 2014г. в размер на 3205,32лв., за 2015г. в размер на 8502,18лв.; за 2016г. в размер на 12767,43лв. На основание чл.70, ал.1 от ЗКПО, е приспадната загуба в размер на 16337,00лв. Остатъкът за приспадане от 2016г. е в размер на 8137,93лв.

За 2019г. е подадена ГДД по чл.92 от ЗКПО, с която са декларирани счетоводна печалба в размер на 2874,74лв. и данъчна загуба 3423,30лв. Декларирано е приспадане на данъчна загуба в размер на 2874,74лв. и КД 0,00лв. Констатирана е разлика между отчетените приходи по ГДД по чл.92 от ЗКПО за 2019г. и дневниците за продажби. В ГДД е посочен приход в размер на 19378,90лв. при 9% ДДС. Установено е, че нетната стойност на приходите от отдаване под наем на апартаментите на „Роял Холидей“ ЕООД е в размер на 17602,50лв. Данъчната основа на покупките съгласно дневниците за покупки е в размер на 15823,33лв., а в ОПР са отчетени разходи за външни услуги в размер на 19000,00лв. През 2019г. е платен данък върху недвижимите имоти и такса битови отпадъци в размер на 1051,42лв. Общата стойност на данъчните основи на покупките по данни от дневника за покупки за периода е в размер на 15823,33лв. Предвид факта, че не са представени първични счетоводни документи, извлечения от счетоводни сметки не може да се установи включените в дневниците за покупки доставки по кои сметки са осчетоводени и тези разходи свързани ли са с дейността на дружеството, извършено ли е плащане и за кой период се отнасят. При определяне на данъчната основа за облагане с КД в съответствие с относимите обстоятелства по чл.122, ал.2 от ДОПК разходите за материали и външни услуги не са включени, защото не са представени документи за извършените разходи и не може да се установи дали същите са свързани с осъществяваната дейност на дружеството или за друга дейност, или лични нужди. Данъчната основа е определена в съответствие с обстоятелствата визирани в т. 1, 2, 3, 4, 8, 10, 15 и 16 на чл.122, ал.2 от ДОПК. От декларираните нетни приходи в размер на 17602,50лв. са приспаднати разходи 3985,17лв. в т.ч. разходи за платен данък върху недвижимите имоти и такса битови отпадъци в размер на 1051,42лв. и за адвокатски услуги 2933,75лв. Формиран е счетоводен финансов резултат печалба в размер на 13 617,33 лв. по реда на чл. 122 от ДОПК.

На основание чл.70, ал.1 от ЗКПО, е приспадната загуба в размер на 8137,93лв.-остатък от 2016г. Определен е данъчен финансов резултат печалба 5479,40лв., Корпоративен данък в размер на 547,94лв. и лихви за забава в размер на 254,87лв.

За 2022г. е подадена ГДД по чл.92 от ЗКПО, с която са декларирани счетоводен и данъчен финансови резултати загуба в размер на 60,58лв., Корпоративен данък в размер на 0.00лв. Констатирана е разлика между отчетените приходи по ГДД по чл.92 от ЗКПО и дневниците за продажби. В ГДД е посочен нетен размер на приходите при ставка за ДДС 9% в размер на 5504,59 лв. Нетна стойност на приходите при ставка на ДДС 20% е 5000,00лв. от отдаване под наем на апартаментите на „Е и К Турист Груп“ ЕООД.

Установен е приход от продажба на лек автомобил Ф. Г. с рег. [рег.номер на МПС] в размер на 500,00лв. Съгласно дневника за покупки данъчната основа е в размер на 2330,41лв. Не е подаден ОПР в ТР. Поради непредставяне на документи не е установено по кои сметки са осчетоводени и свързани ли са с дейността, налице ли е плащане и за кой период се отнасят. Поради тази причина при определяне на основата за облагане не са включени разходите за материали и външни услуги. През 2022г. е платен данък върху недвижимите имоти и такса битови отпадъци в размер на 2053,37лв. Данъчната основа е определена в съответствие с обстоятелствата визирани в т.1, 2, 3, 4, 8, 10, 15 и 16 на чл.122, ал.2 от ДОПК. Определени са приходи 5500,00лв., от които са намалени с 2053,37лв., представляващи разходи за платен данък върху недвижимите имоти и

такса битови отпадъци. Формиран е счетоводен финансов резултат печалба 3446,63лв., дължим Корпоративен данък 344,66лв. и лихви за забава 53,01лв.

Посоченият РА е обжалван и потвърден с Решение №729/07.07.2025г. на Директор на Дирекция „Обжалване и данъчно-осигурителна практика“, [населено място], Централно управление на Национална агенция по приходите /Дирекция ОДОП, ЦУ на НАП, [населено място]/.

В своето решение Директорът на ОДОП-С. е приел относно установеното по ЗДДС, че при извършените доставки няма спор, че ревизираното лице е издало фактури за отдаване под наем на 10 едностайни апартамента, находящи се в к.к. „Слънчев бряг- Запад“. Ревизираното лице е предоставило услуги /отдаване под наем на имоти/ на друго дружество, за което са издадени фактури, а не услуги по ваканционно настаняване.

След това, през 2022г., апартаментите са отдадени под наем на „Е и К Турист Труп“ ЕООД, на което е издадена фактура. Самото ревизирано лице не е използвало апартаментите за настаняване.

При ревизията е констатирано, че фактурите издадени на „Роял Холидей“ ЕООД №23/02.07.2019г., №24/02.08.2019г. и №25 от месец 08.2022г. са включени в дневника за продажби със ставка 9%, както и че дружеството не може да ползва намалената ставка за настаняване в хотели по реда на чл.66, ал.2 от ЗДДС.

Съгласно чл.66, ал.2 от ЗДДС- данъчната ставка за настаняване, предоставяно в хотели и подобни заведения, включително предоставянето на ваканционно настаняване и отдаване под наем на места за площадки за къмпинг или каравани, е в размер 9 на сто.

В чл.40, ал.1 от ППЗДДС са предвидени документите, необходими за доказване на доставката по настаняване, когато услугата се предоставя от лице, извършващо настаняване в туристически обекти, подлежаща на облагане с ДДС при ставка 9 на сто.

За да се приложи тази ставка, доставчикът следва да разполага със следните документи: копие от регистъра на настанените туристи и фактура за доставката, с изключение на случаите, когато издаването ѝ не е задължително съгласно чл.113, ал.3 от закона.

Доставчикът на услуги по настаняване в туристически обекти /хотел или подобно заведение/ прилага намалената ставка за данъка както когато заведението, в което се извършва услугата по настаняване е негова собственост, така и когато същото е наето от него или най-общо казано хотелиерът го експлоатира на свой риск, без значение от правното основание. Право да прилагат ставката имат всички регистрирани за целите на облагането данъчно задължени лица, които предоставят услуги за настаняване в категоризирани туристически обекти за подслон и настаняване и/или закупуват доставките на такива услуги с цел тяхната препродажба на други лица, които не са техни крайни потребители. Такива данъчно задължени лица може да бъдат собственици и наематели на хотели, семейни хотели или стаи за настаняване, туроператори, туристически агенти, организатори на т.нар. „конгресен туризъм“, собственици, наематели или концесионери на обекти за ваканционно и туристическо настаняване в т.ч. туристически хижи. къмпинги. Относно понятието „настаняване“, §1, т.45 от ДР на ЗДДС препраща към определението за „основни туристически услуги“ съгласно т.12 на §1 от ДР на Закона за туризма /ЗТ/. В обхвата на услугата се включват нощувка и хранене, както и транспортни услуги, осъществявани при спазване изискванията на действащото законодателство в областта на транспорта. В тази връзка следва да се има предвид, че за да е налице услуга по настаняване за целите на прилагане на намалената ставка е необходимо във всички случаи да е предоставена нощувка. В този смисъл е и

разяснение изх. №20-00-524 от 12.11.2015 г. на директора на дирекция ОДОП С. относно чл. 66, ал. 2 от ЗДДС, където данъчната ставка за настаняване, предоставяно в хотели и подобни заведения, е в размер 9 на сто. Предвид изложеното, описаните услуги, в т.ч. ваканционно настаняване следва да са извършени от самото дружество, чиято собственост са апартаментите, за да може да ползва намалената ставка на данъка, което обстоятелство в случая не е налице.

Решаващият орган прима, че правилно е установен дължим данък на основание чл.82 и чл.86, ал.1, т.1, т. 2 и т. 3 от ЗДДС в размер на 100,00лв. при продажбата на автомобил Ф. голф с рег. [рег.номер на МПС] за сумата 600,00лв., съгласно договор от 30.05.2022г. При проверка в електронния регистър на НАП се установява, че автомобилът е придобит на 03.09.2013г., за което не са представени доказателства. За продажбата не е издадена фактура, но данъкът е станал изискуем за данъчен период м. 05.2022г., предвид посочените разпоредби. Съгласно разпоредбата на чл.86, ал.1 от ЗДДС регистрирано лице, за което данъкът е станал изискуем, е длъжно да го начисли, като издаде данъчен документ, в който посочи данъка на отделен ред, включи размера на данъка при определяне на резултата за съответния данъчен период в справка-декларацията по чл.125 за този данъчен период и посочи документа по т. 1 в дневника за продажбите за съответния данъчен период, което не е направено от дружеството.

Относно представени фактури за получени доставки от „Теленор България“ ЕАД и „А1 България“ ЕАД, решаващият орган приема, че от тях се установява, че получател не е ревизираното дружество, а „Мида Сервиз 24“ ЕООД. Съгласно разпоредбата на чл.71, т.1 от ЗДДС лицето упражнява правото си на приспадане на данъчен кредит, когато притежава данъчен документ, съставен в съответствие с изискванията на чл.114 и чл.115, в който данъкът е посочен на отделен ред-по отношение на доставки на стоки или услуги, по които лицето е получател. В случая това условие не е изпълнено и дружеството няма право на данъчен кредит по фактурите, издадени от посочените дружества.

За закупените стоки и получени услуги от „Лидл България“ ЕООД енд КО КД, „Метро Кеш енд Кери България“ ЕООД, „Билла България“ ЕООД, аптеки „Ремедиум“ ЕООД, Мебелни къщи „Ралица“ АД, „Аякс-90“ ООД решаващият орган приема, че няма доказателства, те да са използвани за извършване на последващи облагаеми доставки. Закупените стоки са неотнормирани към дейността извършвана от дружеството. Стоките са за хранителни продукти, козметика, почистващи материали и материали за лична хигиена, перилни препарати, строителни материали, за поддръжка на автомобили и др., които са в малки количества и предвид вида на закупените стоки е направен извод, че са закупени за лично ползване, а не за дейността по отдаване под наем на имоти. В договора за наем, нямало предвидено да се закупуват стоки или да се извършват други дейности, свързани с апартаментите. Стоките и услугите не са използвани за дейността на дружеството, каквото е изискването на чл.69, ал.1 от ЗДДС. Прието е, че ревизиращите правилно не са признали правото на приспадане на данъчен кредит, на основание чл.122, ал.2, т.1,2, 3, 5, 8, 9, 15 и 16 от ДОПК, чл.68, ал.1, т.1, чл.69, ал.1, т.1. във връзка с чл.71, т.1 от ЗДДС, по фактури, непредставени от жалбоподателя. Липсващи са фактурите издадени от „Жанет“ ООД,[ЕИК], „Автохит Трейд“ ООД,[ЕИК], „Боми Борисов“ ООД,[ЕИК], „Джамбо Ес Б“ ЕООД,[ЕИК], „Раяленд“ ООД,[ЕИК], „Хиполенд“ АД,[ЕИК] и др. Предметите и услугите на доставка, не са свързани с последващи облагаеми доставки от дружеството.

Решаващият орган е потвърдил РА относно установеното по ЗКПО. Приел е, че

правилно ревизията е извършена по реда на чл.122 и следващи от ДОПК, предвид това, че не са представени доказателства, които да докажат отчетените приходи и разходи и са установени несъответствия между издадените фактури, данните в дневниците за покупки и дневниците за продажби, и подадените ГДД декларации.

При така установеното от фактическа страна, съдът прави следните правни изводи:

Жалбата е подадена от надлежна страна, в срока по чл.156, ал.1 от ДОПК, след изчерпване на задължителното административно обжалване на РА, в потвърдената част с Решение №729/07.07.2025г. на Директор на Дирекция „Обжалване и данъчно-осигурителна практика“, [населено място], Централно управление на Национална агенция по приходите /Дирекция ОДОП, ЦУ на НАП, [населено място]/, поради което е допустима и следва да бъде разгледана по същество.

Разгледана по същество, жалбата е НЕОСНОВАТЕЛНА по следните съображения:

Предмет на оспорване в настоящото производство е Ревизионен акт /РА/ №Р-22221724000566-091-001/14.08.2024г., издаден от Д. И. В.-орган, възложил ревизията и Кръстила Г. А.-ръководител на ревизията, в частта, потвърден с Решение №729/07.07.2025г. на Директор на Дирекция „Обжалване и данъчно-осигурителна практика“, [населено място], Централно управление на Национална агенция по приходите /Дирекция ОДОП, ЦУ на НАП, [населено място]/, с който на дружеството са установени допълнителни задължения по Закона за данък върху добавената стойност /ЗДДС/ в размер на 5931,52лв., в т.ч. доначислен данък 2380,99 лв., отказан данъчен кредит 3550,53лв. и лихви за забава 2929,37лв., за данъчни периоди м.12.2018г., м.07.2019г., м.08.2019г., м.09.2019г., м.10.2019г., м.05.2022г. и м.08.2022г., както и в частта по Закона за корпоративното подоходно облагане /ЗКПО/ за данъчни периоди 2019г. и 2022г., с който е установен дължим корпоративен данък /КД/ в размер на 892,60лв. и лихви за забава 307,88лв.

При извършване на задължителната проверка по чл.160, ал.2 ДОПК, съдът констатира, че ревизията е възложена от компетентен орган и е приключила в определения от него срок. Ревизионният акт е издаден от компетентни органи по смисъла на чл.118, ал.2 от ДОПК във вр. с чл.7, ал.1, т.4 от ЗНАП и чл.119, ал.2 от ДОПК. Заповедите в хода на производството са издадени от оправомощени лице. Компетентността на органа, подписал посочените по-горе заповеди и оспорвания РА е установена с официални документи по смисъла на чл.179, ал.1 от ГПК, с обвързваща материална доказателствена сила, която не е оборена. Изложеното води до извод, че ревизионното производство е извършено от компетентни за целта органи.

Визираните от жалбоподателя нарушения на материалния закон, съдът следва да провери по повод на осъществявания съдебен контрол.

Съдът намира, че при издаването на ревизионния акт не са допуснати съществени нарушения на процесуалните правила, които да водят до незаконосъобразност и необоснованост на обжалвания ревизионен акт.

Всички актове в ревизионното производство - Заповеди за възлагане на ревизии, Ревизионен доклад и Ревизионен акт са издадени от органи по приходите, които са притежавали квалифициран електронен подпис. Съгласно чл.3 от ЗЕДЕУУ (ред. - ДВ, бр.85 от 2017г., действаща към момента на издаване на РА) електронен документ е електронен документ по смисъла на чл. 3, т. 35 от Регламент (ЕС) № 910/2014 на Европейския парламент и на Съвета от 23 юли 2014г. относно електронната

идентификация и удостоверителните услуги при електронни трансакции на вътрешния пазар и за отмяна на Директива 1999/93/ЕО/ОВ, L 257/73 от 28 август 2014г., като писмената форма се смята за спазена, ако е съставен електронен документ. В конкретния случай, Ревизионният акт е създаден като електронен документ по смисъла на чл.3, ал.1 от ЗЕДЕУУ, по отношение, на който с оглед фикцията, установена в ал.2 се приема, че е спазено изискването за писмена форма. Доказателствената сила на подписания с КЕП електронен документ е такава, каквато законът признава на подписания писмен документ. Именно, като електронен документ, подписан от посочените в тях органи по приходите с електронен подпис, актът е изпратен като електронно съобщение и връчен на ревизираното лице по реда на чл.30, ал.6 от ДОПК и това обстоятелство е удостоверено по предвидения за това в цитираната норма ред-с разпечатка на записа в информационната система. С оглед разпореденото от законодателя, в чл.184, ал.1 от ГПК, приложима в съдебното производство по оспорване на РА на основание § 2 ДР на ДОПК, тези електронни документи са представени на съда като възпроизведени на хартиен носител преписи, заверени от страната. Това е относимо и за РД, ЗВР и ЗИЗВР. Валидността на КЕП не е оспорена от жалбоподателя в настоящото съдебно производство.

Спазен е срокът по чл.109 от ДОПК, ревизионно производство е образувано в рамките на 5-годишния срок.

Ревизионното производство е започнало със заповед за възлагане на ревизия, с която органът, възложил ревизията е определил срока за завършването ѝ - до два месеца, считано от връчване на същата. Ревизионният доклад е издаден, именно в срока предвиден за приключване на ревизията, а РА е издаден след изтичане на срока за представяне на възражение срещу съставения РД.

Спазени са процесуалните правила за извършването на ревизията. Липсват данни за допуснати съществени процесуални нарушения, такива които съществено са ограничили процесуалното право на защита на засегнатото лице в хода на ревизионното производство. В ревизионния акт са посочени фактическите и правните основания за неговото издаване. Ревизиращият орган е извършил анализ на доказателствата, относими към данъчното облагане на жалбоподателя за спорните периоди, като е изложил подробно съображенията, мотивирали фактическите и правни изводи. Съгласно разпоредбата на чл.120, ал.2 от ДОПК, ревизионният доклад е неразделна част от ревизионния акт. Изложените в РД мотиви предвид цитирания чл. 120, ал. 2 от ДОПК, представляват мотиви и на РА. В този смисъл е и трайната и непротиворечива съдебна практика, обективирана в множество решения на ВАС. В РД са изложени подробни мотиви на ревизиращите органи, обосноваващи изводите им относно установените задължения за данък по Закона за данък върху добавената стойност и определените лихви за забава. В срока по 117, ал.5 от ДОПК е подадено възражение срещу РД.

Предвид изложеното и съобразно разпоредбата на чл.160, ал.2 от ДОПК, съдът приема, че ревизионният акт е издаден от компетентен орган по приходите, на основание чл.119, ал.2 от ДОПК, след надлежно възложена ревизия, съгласно чл.112 и чл.113 от ДОПК, в предвидената от закона форма, съгласно чл.113 от ДОПК, и съдържа всеки един от реквизитите, посочени в чл.120 от ДОПК. Не се установяват съществени процесуални нарушения в ревизионното производство, които са самостоятелно основание за отмяна на РА като незаконосъобразен.

Обжалваният РА е постановен при спазване на материалния закон, поради

следните съображения:

По отношение установените задължения за ДДС.

1. Спорът, така както е поставен за решаване, е относно наличието или съответно-липсата на законовите предпоставки за признаване правото на данъчен кредит на дружеството-жалбоподател по фактурите, издадени от жалбоподателя, с предишно наименование „Авансд Куолити Сървисис“ ЕООД за отдаване под наем на 10 едностайни апартамента, находящи се в к.к. „Слънчев бряг- Запад“, комплекс „Мида“, съгласно договор за наем на недвижим имот от 25.05.2017г. на „Роял Холидей“ ЕООД.

Спорът е дали следва да се приложи намалената ставка за настаняване в хотели по реда на чл.66, ал.2 от ЗДДС в размер на 9% ДДС или тази от 20% ДДС и дали отдаването под наем на 10-те едностайни апартамента представлява предоставяне на ваканционно настаняване и отдаване под наем на места за площадки за къмпинг или каравани.

Органите по приходите са извели, че основанийето на чл.66, ал.2 от ЗДДС е неприложимо, т.е. че данъкът със ставка 9% е начислен неправомерно.

Съдът споделя този извод. Услугата „настаняване, предоставяно в хотели и подобни заведения, включително предоставянето на ваканционно настаняване и отдаване под наем на места за площадки за къмпинг или каравани“ е описана в Закона за туризма (ЗТ), а данъчното ѝ третиране е уредено в Закона за данък върху добавената стойност (ЗДДС). Съгласно действащото законодателство, за тази услуга се прилага намалена данъчна ставка в размер на 9 на сто. Съгласно Чл.66а, т.1 от ЗДДС-*„т.1 доставка на услуга по настаняване, предоставяно в хотели и подобни заведения, включително предоставянето на ваканционно настаняване и отдаване под наем на места за площадки за къмпинг или каравани, с място на изпълнение на територията на страната“*

Съгласно разпоредбата на чл.66а от ЗДДС, по отношение на намалената ставка на данъка-ставката на данъка е 9 на сто за доставка на услуга по настаняване, предоставяно в хотели и подобни заведения, включително предоставянето на ваканционно настаняване и отдаване под наем на места за площадки за къмпинг или каравани, с място на изпълнение на територията на страната.

В процесният случай „Холидей Комплекс СБ“ ЕООД, не извършва хотелско настаняване, тъй като не се установява дружеството да е регистрирано като хотелиер по смисъла на закона или да извършва хотелско настаняване, няма и представени изискуемите по закон регистър на настанените туристи, съгласно чл.40, ал.1, т.1 от Правилник за прилагане на Закона за данък върху добавената стойност (ППЗДДС), който се изисква за доказване на доставките по чл. 66а, т.1 от закона, когато услугата се предоставя от лице, извършващо настаняване в туристически обекти, същият следва да разполага копие от регистъра на настанените туристи. Поради това, за дружеството-жалбоподател не е приложима намалената ставка от 9 %.

По отношение на спора относно продажбата на лек автомобил автомобил Ф. Г., собственост на дружеството, следва да се приложи разпоредбата на чл.6, ал.1 от ЗДДС, съгласно която продажбата на автомобил представлява доставка на стока и е облагаема, когато е извършена от данъчно задължено лице с място на изпълнение в страната. Данъчното събитие възниква при прехвърляне на собствеността, а при облагаема доставка данъкът става изискуем и следва да се начисли от регистрирания доставчик чрез данъчен документ, включване в справка-декларацията и в дневника за

продажбите. Жалбоподателят оспорва РА в частта за дължим ДДС при продажбата на лек автомобил Ф. Г., собственост на дружеството, като твърди че сделката е извършена без знание на управителя. Не са представени доказателства в тази посока. Съдът приема че РА в тази част е правилен по общото правило на ЗДДС, придвид това, че след като към датата на продажбата 30.05.2022г., продавачът жалбоподател е бил регистрирано по ЗДДС лице и по делото не са събрани доказателства, че е налице специално основание продажбата да е освободена или да се облага по специалния режим, то ДДС е дължим. Продажбата на автомобила е облагаема по чл.12, ал.1 от ЗДДС, защото е извършена от данъчно задължено лице и е с място на изпълнение на територията на страната. Данъчното събитие възниква на датата, на която е прехвърлено правото на собственост върху стоката, а на тази дата данъкът става изискуем за облагаемата доставка и възниква задължение за регистрираното лице да го начисли. /чл.25 ал.2,6 от ЗДДС/. Съгласно чл.82, ал.1 от ЗДДС данъкът е изискуем от регистрирано по закона лице – доставчик по облагаема доставка, а чл.86, ал.1 от ЗДДС задължава регистрираното лице да начисли данъка, като издаде данъчен документ, включи данъка в справка-декларацията за съответния период и посочи документа в дневника за продажбите. Ако документ не е издаден, данъкът е дължим за периода, през който е станал изискуем. Правилникът за прилагане на ЗДДС в своя чл.54, ал.1 също указва начина на начисляване на ДДС. Следователно, самият факт, че не е издадена фактура, не изключва дължимостта на ДДС, ако доставката е облагаема. Това означава нарушение в документирането, но не и съгласно чл. 86, ал.1 и 2 от ЗДДС и чл. 54, ал.1 от Правилник за прилагане на ЗДДС за липса на данъчно задължение. /В този см. Решение № 17721 от 27.12.2019г. по адм.д.7346/2019 на ВАС/.

Въз основа на събраните доказателства, съдът приема за правилен РА и в частта за отказано право на приспадане на данъчен кредит по фактури издадени от „Теленор България“ ЕАД и „А1 България“ ЕАД, с получател „Мида Сервиз 24“ ЕООД. Съгласно разпоредбата на чл.71, т.1 от ЗДДС, лицето упражнява правото си на приспадане на данъчен кредит, когато са налице кумулативно две условия: 1.Притежава данъчен документ (фактура), съставен в съответствие с изискванията на чл.114 и чл.115 от ЗДДС и 2. Лицето, което претендира кредита, е получател по доставката, за която е издаден съответният данъчен документ.

В конкретният случай, с РА е установено, че по фактурите, издадени от „Теленор България“ ЕАД и „А1 България“ ЕАД, като получател е посочено друго дружество – „Мида Сервиз 24“ ЕООД, а не ревизираното дружество. Това означава, че второто кумулативно условие на чл.71, т.1 от ЗДДС не е изпълнено. Изискването за коректно посочване на получателя е заложено и в задължителните реквизити на фактурата, определени в чл.114, ал.1, т.7 от ЗДДС, който изисква във фактурата да се съдържат име и адрес на получателя по доставката. Изводът е, че липсата на данъчен документ, в който ревизираното дружество да е посочено като получател, е достатъчно и самостоятелно основание за отказ на правото на приспадане на данъчен кредит съгласно чл.71, т.1 от ЗДДС и константната съдебна практика. /В този см. Решение № 5943 от 12.05.2017 г. по адм. д. № 3990/2016г., ВАС ; Решение № 3893 от 11.04.2023 г. по адм.д. №7297/2022г., ВАС и др./

Съдът споделя извода на данъчната администрация да откаже признаване на данъчен кредит поради липса на индивидуализация на стоките във фактурите, по които е ползван данъчен кредит, предвид липса на доказателства за използването им във

връзка с икономическата дейност на дружеството. Съдът счита, че становището на приходната администрация, че закупените стоки (хранителни продукти, козметика, почистващи материали, перилни препарати и др.) не са неотнормими към икономическата дейност на дружеството – отдаване под наем на имоти– е в съответствие със закона и трайната съдебна практика.

Съгласно чл.69, ал.1 от ЗДДС, основна предпоставка за упражняване на правото на приспадане на данъчен кредит, е стоките и услугите да се използват за целите на извършваните от регистрираното лице облагаеми доставки. Законът в чл.70, ал.1 от ЗДДС, изрично изключва правото на данъчен кредит, когато стоките или услугите са предназначени за дейности, различни от икономическата дейност на лицето, което включва и личното потребление. Тежестта за доказване на наличието на предпоставките за възникване на право на данъчен кредит е на данъчно задълженото лице, тъй като то черпи благоприятни последици от този факт / *В този см. Решение № 12089 от 11.10.2017 г. по адм.д. 6345/2017 на ВАС/.*

В случая се касае за стоки, които по естеството си могат да служат както за икономическата дейност, така и за лично потребление (каквито са хранителни продукти, хигиенни и почистващи материали, обзавеждане). В тежест на ревизираното лице е да представи конкретни и безспорни доказателства, че те са използвани именно за стопански цели. /*В този см. Решение № 13665 от 25.10.2011 г. по адм.д. 2451/2011 на ВАС; Решение № 7598 от 10.07.2023 г. по адм.д.10161/2022 на ВАС/.* Съдът споделя изводът на администрацията, че стоките са закупени за лично ползване, който извод се подкрепя и няколко други фактора, като например вид на стоките, които са хранителни продукти, козметика и материали за лична хигиена, както и обстоятелството, че по своята същност и са предназначени за крайно потребление и трудно могат да бъдат обвързани с дейност по отдаване на имоти под наем, освен ако не се касае за специфичен вид услуга, като напр. краткосрочно настаняване с включени консумативи, което обаче, следва да бъде доказано /в този см. *Решение № 7598 от 10.07.2023 г. по адм.д. 10161/2022 на ВАС/.* Освен това, закупените стоки са в малки количества и този факт, макар и да не е самостоятелно правно основание, е силна индикация в подкрепа на извода за лично потребление, а не за стопанска дейност. В представените по делото писмени доказателства- договор за наем, липсват договорни клаузи и не е предвидено задължение за наемодателя да закупува такива стоки, което допълнително подкрепя тезата, че тези разходи не са част от икономическата дейност по отдаване под наем.

Отказът на данъчен кредит за стоки и услуги, свързани с поддръжка на автомобили, съдът счита също за законосъобразен. Правото на данъчен кредит за леки автомобили и свързаните с тяхната експлоатация и поддръжка разходи е ограничено по силата на чл.70, ал.1, т.4 и 5 от ЗДДС. Едно от изключенията се съдържа в чл.70, ал.2 от ЗДДС, когато превозното средство се използва единствено за отдаване под наем. Доказването на това обстоятелство е в тежест на дружеството и при липса на доказателства по делото (напр. договори за наем на автомобила, приходи от тази дейност), отказът на данъчен кредит е правилен. /*в този см. Решение № 164 от 05.01.2018 г. по адм.д. 14062/2016 на ВАС; Решение № 2184 от 08.03.2022 г. по адм.д. 6518/2021 на ВАС/.*

Изводите на ревизиращите органи за отказ на данъчен кредит по фактури, които не са представени от жалбоподателя в хода на ревизията, е изцяло законосъобразно. Съгласно чл.71, т. 1 от ЗДДС, основно условие за упражняване на правото на данъчен

кредит е притежаването на данъчен документ (фактура), съставен в съответствие със законовите изисквания. Процесуалният ред, установен в чл.37, ал.2 от ДОПК, задължава ревизираното лице да представи всички изискани от него документи и доказателства. Съгласно чл.37, ал.4 от ДОПК в случай, че лицето не представи изисканите доказателства, органът по приходите има право да приеме, че те не съществуват и да преценява само събраните в производството доказателства. Това е и едно от основанията за извършване на ревизия по особен ред съгласно чл. 122, ал. 1, т. 5 от ДОПК, което съдът споделя. Обстоятелството, че липсващите фактури може да са били осчетоводени, платени или отразени в дневниците за покупки, не променя този извод. Тези действия не могат да компенсират липсата на първичния документ, изискуем от закона./ в този см. Решение № 2198 от 08.03.2022 г. по адм.д. 7524/2021 на ВАС/. Съгласно чл.58, ал.2 от Правилник за прилагане на ЗДДС единствено при загуба или унищожаване на оригинал, законът предвижда специална процедура по уведомяване на НАП и осигуряване на заверено копие от издателя, която в случая не се твърди да е спазена.

Предвид изложеното, съдът споделя напълно мотивите на данъчната администрация за отказ на право на приспадане на данъчен кредит, като счита, че са в пълно съответствие с материалните разпоредби на ЗДДС и процесуалните правила на ДОПК. Същите са и в унисон с трайноустановената съдебна практика, според която тежестта за доказване на връзката на разходите с икономическата дейност е на данъчно задълженото лице. При липса на ангажирани доказателства в хода на ревизията, които да оборят направените от органа по приходите изводи, РА и потвърждаващото го решението на директора на дирекция "ОДОП" са законосъобразни.

Предвид изложеното относно задълженията по ЗДДС, съдът счита, че следва да бъде извършено преобразуване на финансовия резултат за ревизираният период, така както е описано в РА . В частта по ЗКПО ревизионният акт е законосъобразен. Констатираните пропуски в документацията (липса на фактури) са основание за непризнаване на счетоводния разход за данъчни цели. Налице са основанията по чл.10, ал.4 от ЗКПО (респ. чл.10, ал.1 от ЗКПО), поради което счетоводният финансов резултат е правилно преобразуван по реда на чл.26, т.2 от ЗКПО. Констатациите за липса на реално осъществена доставка на стока/услуга, които са основание за отказаното право на данъчен кредит по ЗДДС, обуславят и извода за липса на документална обосновааност на отчетения счетоводен разход по смисъла на чл. 10, ал.1 от ЗКПО.

Предвид изложеното, ревизионният акт, с който са установени задължения по ЗДДС и ЗКПО на дружеството, е мотивиран, правилен и законосъобразен, поради което жалбата е неоснователна. Като такава, същата следва да бъде отхвърлена.

При този изход на спора, на основание чл. 161 от ДОПК (Изм. ДВ бр. 17 от 2026 г.) и въз основа на претенцията на процесуалния представител на ответника, жалбоподателят следва да бъде осъден да заплати разноски по делото за юрисконсултско възнаграждение в размер на 100 евро, определено съгласно чл.24 от наредбата за заплащане на правната помощ.

Така мотивиран и на основание чл. 160, ал. 1 и чл. 161, ал.1 от ДОПК, съдът

РЕШИ:

ОТХВЪРЛЯ жалбата на „ХОЛИДЕЙ КОМПЛЕКС СБ“ ЕООД,[ЕИК], с адрес за

кореспонденция [населено място], местност „Г. глава“, [улица], ет.2, ап.6 срещу Ревизионен акт /РА/ №Р-22221724000566-091-001/14.08.2024г., издаден от Д. И. В.-орган, възложил ревизията и Кръстила Г. А.-ръководител на ревизията, в частта, потвърден с Решение №729/07.07.2025г. на Директор на Дирекция „Обжалване и данъчно-осигурителна практика“, [населено място], Централно управление на Национална агенция по приходите /Дирекция ОДОП, ЦУ на НАП, [населено място]/, с който ревизионен акт са установени допълнителни задължения на жалбоподателя, общо в размер на 5146,48 евро /10061,37лв./, от които по Закона за данък върху добавената стойност /ЗДДС/ в размер на 5931,52лв., в т.ч. доначислен данък 2380,99лв., отказан данъчен кредит 3550,53лв. и лихви за забава 2929,37лв. за данъчни периоди м.12.2018г., м.07.2019г., м.08.2019г., м.09.2019г., м.10.2019г., м.05.2022г. и м.08.2022г., както и в частта по Закона за корпоративното подоходно облагане /ЗКПО/ за данъчни периоди 2019г. и 2022г., с който е установен дължим корпоративен данък /КД/ в размер на 892,60лв. и лихви за забава 307,88лв.

ОСЪЖДА „ХОЛИДЕЙ КОМПЛЕКС СБ“ ЕООД,[ЕИК], с адрес за кореспонденция [населено място], местност „Г. глава“, [улица], ет.2, ап.6 да заплати на Национална агенция за приходите сумата от 100 евро(сто евро) -разноски по делото за юрисконсултско възнаграждение.

Решението може да бъде обжалвано с касационна жалба пред Върховен административен съд, в 14-дневен срок от съобщаването на страните за изготвянето му.

СЪДИЯ